

Hæder, Magt og Indflydelse, og i saa Henseende kunde der tale ikke saa lidet for § 21. Den Betænkelse, der er opstaaet, er af alvorlig Art, at Skriftemaalets Hemmelighed ligesom kunde paavirket af Bestemmelserne i denne Paragraph, hvilket jeg tidligere har udvirket og ikke nu skal gjentage. Med Hensyn til § 23 har en æret Rigsdagsmand sagt, at det var Kønnebærerne, og det er karakteristisk for Fleertallets Opfattelse, at hele Loven forekommer det som en Døse, hvori man vil fange Menighederne. Naar Menighederne komme i Donerne og faae Menighedsraad, da tilfætte de Livet og nu har man hængt disse Kønnebær op for at faae dem til at gaae i Donerne og miste Livet. Men vi, der ikke dele Anskuelse med Fleertallet og som sige, at den Anskuelse, at den geistlige Stand skal være Enebærer af Menighedslivet, er falsk, vi søge i de organiserede Menigheder en Støtte for Livet, Indvendingen om udvortes Bestemmelse og Raad møde vi med at sige: Præsten har ogsaa et udvortes Raad, man skulde altsaa ogsaa have Betænkelse ved at bestikke ham. Hvorledes skulle Præsterne faae Anden ved at sættes i Skole og lære Latin og Græsk og senere tage Attestats og der saa vælges en af de mange Ansøgninger, der indgives om et Embede. Nei, siger man, at det skal være et aandeligt Raad, da maa man være consequent, men man kommer i Modsigelse ved paa den ene Side at holde paa Præstinstitutionen og paa den anden at tale om Frihedens Anvendelse ved Oprettelsen af Menighedsraad. Jeg maa gjentage, at Forslaget under Nr. 72 vil jeg under ingen Omstændigheder kunne gaae ind paa. For mig er det en alvorlig Sag. Indflydelse paa Bestikelsen af Præster er en altsaa alvorlig Sag til, at jeg skulde lege med den ved at indføre to Maader til at faae Menighedernes Raad at høre, haade gennem Menighedsraad og gennem Raadsmænd. Jeg afviser den Talemaade, at det skulde være en Tillokkelse; thi en Tillokkelse er til det Onde, men jeg anseer Menighedsraadene for at være til det Gode. Jeg anseer al Opfordring, der kunde ligge i denne Paragraph, for velbegrunder. I og for sig ønsker jeg, at Menighederne gennem Menighedsraadene skulle have den Indflydelse, der i

Paragraphen er foreslaaet. Men forsaavidt denne Paragraph kunde tjene til at jævne den Modstand, som Menighedsraadene nok kunde møde paa forskellig Maade, ønsker jeg den tilbageholdt.

Vil man sige — for at tage et Exempel fra en Lov, vi for nylig behandlede her — at det, at Godseierne have Lov til at raade over den 10de Gaard, er Kønnebærerne, der skulle løkke dem ind i Donen? Jeg kan kun undskyldte den ærede Rigsdagsmand med, at han er en ivrig Tæger og derfor ikke har tænkt paa den moralske Betydning, der ligger i dette Udtryk. Hvad Paragraphen selv angaar, maa jeg hævde Administrationens fuldstændige Frihed til at høre hvem den vil og indhente Oplysninger, hvor den vil. Af den Grund kan jeg ikke lægge Bægt paa, om § 23 udgaaer. Jeg vil ansee det for en Selvfølge, at man vil henvende sig til Menighedsraadene i den Henseende, saasnart de ere organiserede. Mod Endringsforslaget under Nr. 72 maa jeg nedlægge bestemt Indsigelse.

N. Hansen: Jeg har begjært Ordet for en personlig Bemærkning mod den høitærede Minister, og skal blot fremføre, at det, der ikke skeer eller kan skee af Tro, er Synd mod Vorherre.

Strøm: Der er en Ytring af den høitærede Minister ikke blot fremført idag, men flere Gange, som jeg skal gjøre Indsigelse mod, nemlig at den geistlige Stand for Tiden er Enebærer af det christelige Liv her i Landet, og vil vedblive at være det, hvis der ikke kommer Menighedsraad. Saaledes forholder det sig ikke. Den er det ikke, og skulde den blive det, er det Menighedernes egen Skyld.

Kirke- og Underviisningsministeren: Som Institution! Og det er netop det, som denne Lov raader Bod paa, ved at der ved Siden af Præstestabet som bærende Institution indføres Menighedsraad som en anden bærende Institution af det christelige Liv.

F. Nielsen: Jeg maa gjøre Indsigelse mod det Udtryk, at der ved Forslaget under